

(Landbrugsministeren [Bording]: Ikke i Distriktet, men i samme Landsdel) ... naa ja, i vedkommende Landsdel, saa er det heller ikke helt rigtigt, for det var netop det første Tilfælde, der forekom i denne Landsdel. Men da dette Tilfælde ikke blev anmeldt, blev Smitten overført til Nabobesætningen, der blev Sygdommen konstateret, og først derefter fik man Øje for, at Sygdommen maaske ogsaa havde været til Stede hos den førstnævnte Besætning. Hvis den højtærede Landbrugsminister imidlertid har bestemte Tal at holde sig til, som han siger, saa frafalder jeg naturligvis ganske mine Betæneligheder for dette Tilfældes Vedkommende. Men for mig var det opgivet, at der var død 5 Kalve, inden Sygdommen var konstateret.

Overfor det ærede Medlem Hr. Hedelund skal jeg sige, at jeg har altid sat Pris paa, at saa megen Sagkundskab som muligt var repræsenteret her i Rigsdagen, men jeg forstaar nu, at det kan ikke hjælpe, at man vælger Dyr læger ind i Rigsdagen, for de vil altsaa ikke udtale sig som sagkyndige.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pinstrup har Ordet for en kort Bemærkning.

Pinstrup: Den højtærede Landbrugsministers Hukommelse har svigtet ham, hvis han mener, at jeg overfor ham skulde have kritiseret eller beklaget mig over, at man slog Kreaturer ned. Jeg erkender, at man skal udvise en vis Forsigtighed i saa Henseende, og som Sygdommen nu har bredt sig, vilde det maaske være økonomisk uoverkommeligt for os at fortsætte med at slaa alle Kreaturbesætninger ned, som er angrebet, saaledes som man gør i Sverige og i England. Men at jeg skulde have ønsket helt at holde op med Nedslagning, maa jeg absolut protestere imod. Jeg har altid staaet paa det Standpunkt, at hvor der optræder isolerede Tilfælde, bør man slaa Besætningen ned. Det har jeg gjort gældende overfor den forrige Landbrugsminister, og jeg er sikker paa, at det ogsaa er det, jeg har gjort gældende overfor den højtærede nuværende Landbrugsminister. I hvert Fald har jeg ikke udtalt mig for, at man ganske skulde ophøre med Nedslagningen.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

J. P. Jensen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Forste Behandling af Forslag til Lov om Ægteskabets Retsvirkninger.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2843).

Sagen sattes til Forhandling.

Formanden: Under denne Sags Behandling vil ogsaa kunne inddrages de paa Dagsordenen under Punkterne 12, 13 og 14 opførte Sager.

L. D. Rasmussen: Jeg skal ikke forsøge at redegøre for den historiske Udvikling af den gifte Kvindes Retsstilling, Saavel den højtærede Ministers Fremsættelsestale som de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget, indeholder tilstrækkelige Oplysninger herom. Det foreliggende Lovforslag maa betragtes som en Fortsættelse af de Bestræbelser, der gennem Tiderne er udfoldet for at hæve den gifte Kvindes Retsstilling højere og højere, for mere og mere at skabe Ligestilling mellem Manden og Kvinden i Ægteskabet. Man kan med nogen Ret forundres over, at det har taget saa lang Tid at naa frem til det Standpunkt, hvorpaa vi nu staaar. Man faar heraf Indtryk af, hvor svært det er for Mennesker at aflevere en Gang erobret eller selvtagen Forret, selv om det som i det foreliggende Tilfælde blot gælder om at dele denne Ret med sin bedste Kammerat, og dele Retten saaledes, at Hustruen faar den Ret, der tilkommer hende.

Der er selvsagt Tusinder og atter Tusinder af Kvinder, der med Længsel har ventet paa denne Reform, og jeg kan maaske beskedent tilføje, at Tallet paa de Mænd, der utaalmodigt har ventet derpaa, ikke er mindre. Der er nemlig heldigvis mange Mænd, der kan se det urimelige i, at der paa den ene Side vises den gifte Kvinde en ganske overordentlig stor Tillid som den bærende Kraft i Hjemmet, hvis Ledelse helt er overladt hende, en Virksomhed, der stiller store Krav og i hvert Fald i Smaakaarshjem lægger et mægtigt legemligt